

Tartalom

A témakör lehetőséget ad a szűkebb és tágabb családban lévő kapcsolatok felelevenítésére. Beszélgetünk az egyes családtagokhoz fűződő viszonyaikról, a családban megélt érzelmekről, a szeretet, a törődés szerepéről. Fontos, hogy a gyerekek megismerjék a család korábbi generációinak életét, eközben felidézzük emléküket. A közös családi együttlétek megtartó, összekovácsoló erejéről is beszélgetünk.

Cél

A családhoz tartozás pozitív élményének erősítése, tudatosítása. A régebben élt családtagokhoz való kötődés erősítése.

Felmerülő értékek, fogalmak

Önismeret, önazonosság, családhoz, tartozás, szeretet, érzelmi kötődés, mások megismerésére törekvés, emlékezés

Család, rokonok, szeretet, törődés, érzelmek, elhunyt, halott, ünnep, együttlét

1. Ráhangoló játék.

A játék során felelevenednek a családban élő szerepek, elnevezések. Éppen ezért a játék utáni visszacsatoló kérdéseknél kitérhetünk arra, hogy a gyerek által választott szóhoz a valós életben, a saját családjában, ki tartozik, milyen érzelmi kapcsolatban vannak egymással, mit szoktak együtt csinálni, stb. játék gyűjtemény, lásd lent.

2-3. Témafeldolgozó vers, kép és kérdések

A képeken egy család, nagyszülők, szülők, gyerekek láthatók. A kép feldolgozása során kérjük a gyerekeket, próbáljanak meg nagyon intuitív módon, képzelőerejük segítségével minél színesebben mesélni arról, milyen kapcsolat lehet egy-egy családtag között. Engedjék el fantáziájukat! Az első – még nagyon a képhez kötődő – mondatok után a gyerekek valószínűleg szinte észrevétlenül bele fogják fűzni a bemutatásba személyes tapasztalataikat is.

Az én családom – játékötletek

A.A. Milne: Hatévesek lettünk

Egyesztendős voltam,
épphogy elindultam.
Aztán kettő lettem,
épp, hogy megszülettem.
Hároméves lettem,
én voltam? Nem értem.
Négyesztendős múltam,
s nem volt semmi múltam.
Évem száma öt lett,
nem volt bennem ötlet.
De most, hatéves vagyok,
és okos vagyok nagyon, nagyon,
így azt hiszem, ezt a kort már
soha-soha el nem hagyom!

4-6. Történet. Szövegfeldolgozó kérdések. Témához kapcsolódó kérdésgombolyítók.

A só című népmese is ezen a vonalon gondolkodtatja tovább a gyerekeket.

(!) A mese konkrét feldolgozását követő beszélgetésben elsősorban a szülő-gyermek kapcsolatban felmerülő nehézségek, konfliktushelyzetek kerülhetnek elő. Nagy tapintattal, odafigyeléssel, semmiképpen ne ítélkezve moderáljuk a beszélgetést!

A SÓ – MAGYAR NÉPMESE

Volt egyszer egy öreg király s volt három szép leánya. Elhatározta, hogy annak a leányának adja az országát, amelyik őt a legjobban szereti. Magához kérte hát a gyermekeit, hogy megkérdezze tőlük, mennyire szeretik őt.

Először a legidősebb királylányhoz fordult:

– Mondd meg nekem, édes lányom, hogy szeretsz te engem!

– Úgy, édesapám, mint ahogy a galamb szereti a tiszta búzát – mondta a leány.

Ezután a középső lány válaszolt:

– Én úgy szeretem édesapámat, mint ahogyan a forró nyárban a szellőt.

– És te, legkisebb lányom, hogy szeretsz engem? – kérdezte a király.

– Én úgy, ahogyan az emberek szeretik a sót! – felelt a királykisasszony.

Nagyot csalódott a király a legkisebb lányában, haragjában még az udvarból is elzavarta.

Elindult keserves sírás közt a kicsi királykisasszony, s betévedt egy rengeteg erdőbe. Egy odvas fában vert szállást. Az erdőben epret, málnát, mogyorót szedett enni valónak, úgy éldegélt egymagában.

Egy esztendő telt el, amikor arra vetődött a szomszéd királyfi. Megpillantotta a királykisasszonyt a málnabokrok között. A királykisasszony is észrevette a királyfit, s nagy ijedten beszaladt a fa odvába. Utánament a királyfi, s beszólt az odúba:

– Ki van itt?

A királykisasszony reszketett, mint a nyárfalevél, de egy szót sem szólt. Ismét bekiáltott hát a királyfi:

– Hé, ki van itt? Szóljon, ember-e vagy ördög, mert mindjárt lövök!

Megijedt erre a királykisasszony. Végre kibújt a fa odvából, rémültében sírva fakadt. A ruhája rongyos és piszkos volt. Szégyellte magát nagyon, s könnyek között elmondta a királyfinak, hogy ki s mi ő.

Nagyon megtetszett a királyfinak a lány, rongyos, piszkos ruhában is gyönyörű volt. Szép gyöngén megfogta a kezét, hazavezette a palotájába. Felöltöztette aranyos, gyémántos ruhába. Hamarosan vendégeket hívtak, megesküdtek, s csaptak akkora lakodalmat, hogy olyat azóta se látott senki emberfia.

Telt-múlt az idő, a fiatal pár nagy békességben élt, úgy szerették egymást, mint két galamb. Mondta egyszer a király:

– Édes feleségem, amikor először megláttalak, nem firtattam, hogy miért kergetett el az édesapád. Hanem most már mond meg nekem a tiszta valóságot!

– Lelkem uram – válaszolta a királyné –, elmondom én örömet. Azt kérdezte az édesapám, hogyan szeretem őt, s én azt feleltem, mint az emberek a sót.

– Jól van – mondta a király –, hamarosan visszafordul az édesapád szíve feléd.

Azzal elment, és levelet írt az öreg királynak, meghívta délebedre. El is ment a levél másnap, s harmadnap jött a vendég hatlovas hintón. Fölvezette a fiatal király az öreg királyt a palotába, annak is a legszebb szobájába, ahol már meg volt terítve az asztal két személyre. Leültek az asztalhoz, rögtön hordták az inasok a finomabbnál finomabb ételeket. Ez volt csak az ebéd! Merített az öreg király a levesből, megkóstolta, s tette is le rögtön a kanalat. A levest nem tudta megenni, mert az bizony sótlan volt. Gondolta, hogy a sóba főttben, a főtt marhahúsban majd csak lesz elég só. Nem volt abban annyi sem, mint egy mákszem. Hordták a peccsenyéket szép sorjában, de vissza is vihették mindet, mert az öreg király csak megkóstolta, de bele sem harapott, olyan cudar sótlan, íztelen volt a sok drága peccsenye.

De már ezt nem állhatta meg szó nélkül az öreg király:

– Hallod-e, öcsém, hát miféle szakácsod van neked, hogy só nélkül süt-főz?

– Sóval süt-főz az máskor mindig, felséges bátyámuram, de én azt hallottam, hogy bátyámuram nem szereti a sót. Megparancsoltam hát, hogy semmit se sózzanak, különben a fejét vétetem annak, aki egy mákszem sót is tesz az ételekbe.

– No, öcsém, ezt ugyancsak rosszul tetted, mert én erősen szeretem a sót. Kitől hallottad, hogy nem szeretem?

– Éppen a kegyelmed leányától, felséges bátyámuram – mondta a fiatal király.

Abban a szempillantásban megnyílt az ajtó, belépett a királyné, az öreg király legkisebbik leánya. Hej, istenem, megörült az öreg király, mert már akkor megbánta szívéből, hogy elkergette a leányát, s azóta ország-világ kerestette mindenfelé. Bezzeg hogy most a legkisebbik leányának adta az országát! A fiatal király mindjárt kezére vette ezt az országot is, s még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Közeledik a karácsony. Az ünnepi készülődés közben azonban nemcsak ajándékot készíthettek, hanem beszélgethettek a családdal, az összetartozás fontosságáról is. Ovis korban kezdik el megérteni a gyerekek a rokon kapcsolatokat és felismerni azt, hogy másoknak is van anyukája, apukája, testvére, nagyszülei – vagyis mindannyian kisebb-nagyobb családban élünk. Nem rossz dolog, ha néha magunk is tudatosítjuk ezt, hiszen ez a legkisebb közösség mindannyiunk számára meghatározó. Egy ráérős délután vegyétek elő a régi fotóalbumokat, nézzetek meg egy-két képet a családotokról és nézzétek meg:

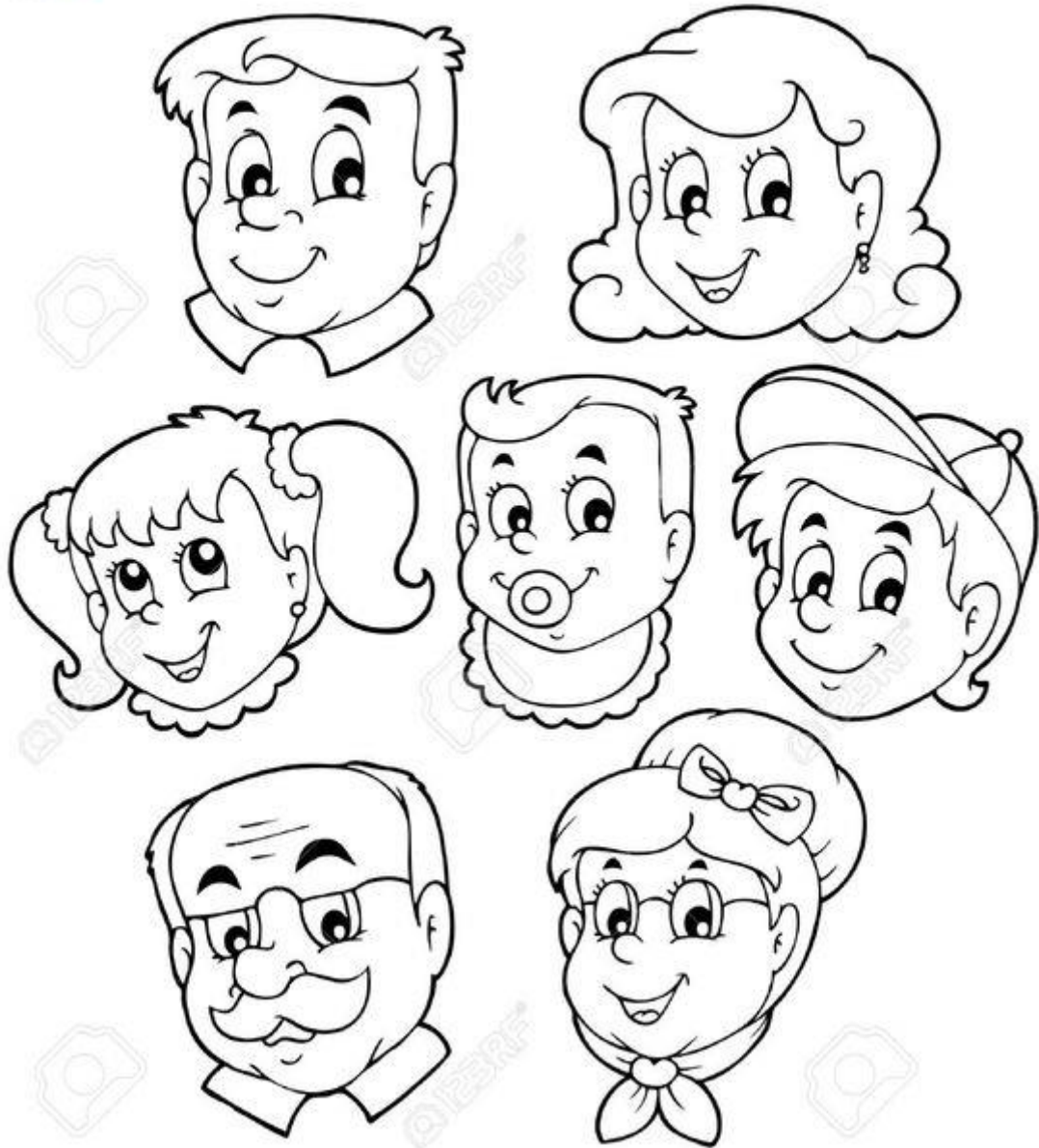
- Ti hányan vagytok a családban? Soroljátok fel a családtagok neveit is! (Iskolába induló gyerekeknek már nyugodtan megtaníthatjátok a teljes neveteket, és hozzátehetitek a lakcímeteket is.)
- Mennyi fiú és mennyi lány van a családotokban?
- Ki a legidősebb? Ki a legfiatalabb?
- Kinek van szőke haja, kinek barna, vagy fekete? Nézzetek bele a tükörbe és figyeljétek meg:
- Mi az, amiben hasonlítotok egymásra?
- Kinek van a családban egyforma színű haja, szeme? Készíthettek egy családfát is! (A gyerekek sokkal jobban megértik, ha vizuálisan is látható a család szerkezete.)

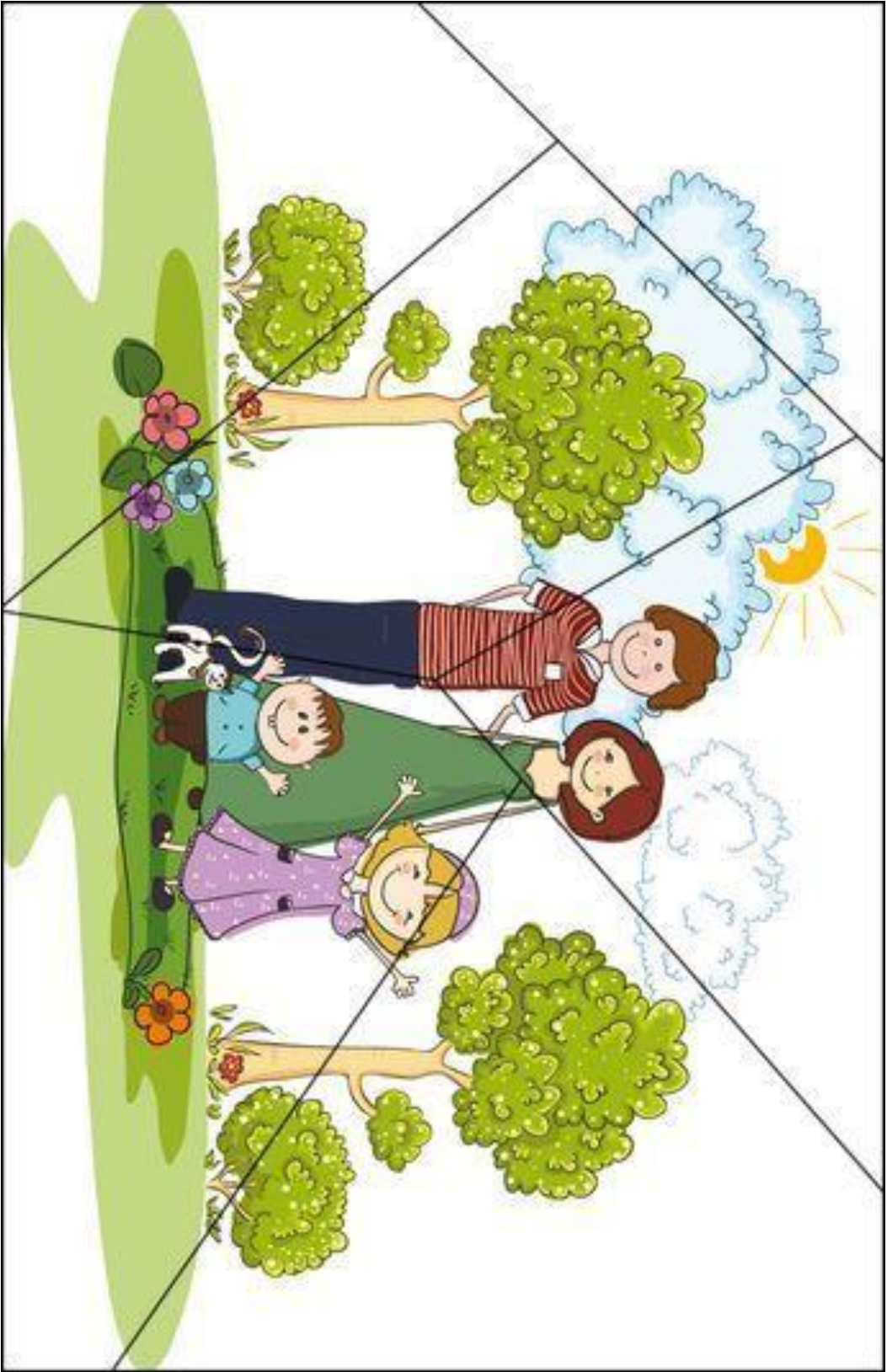
Vicces játékok

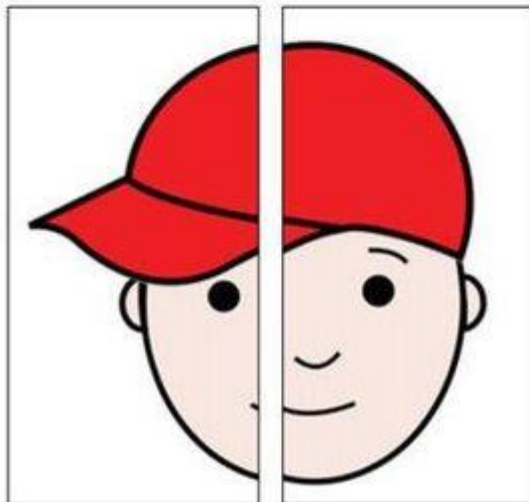
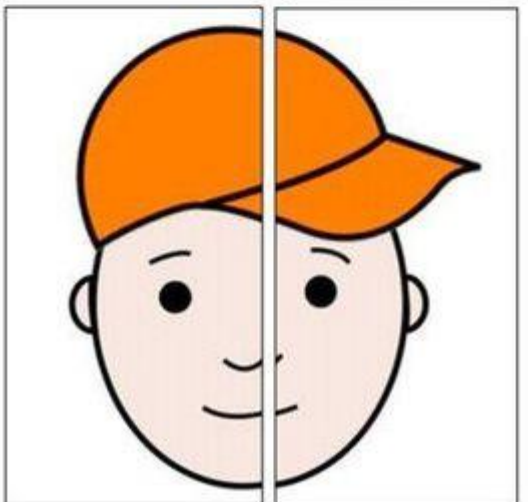
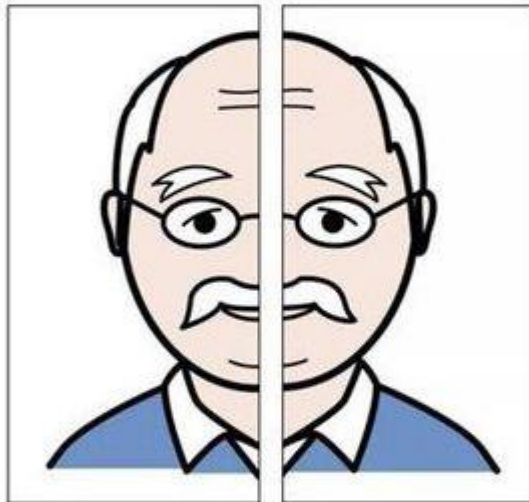
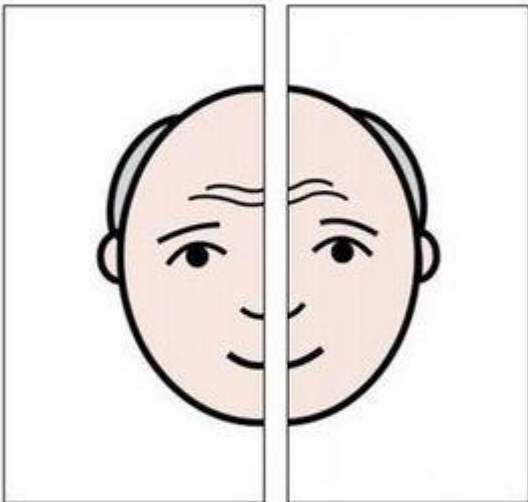
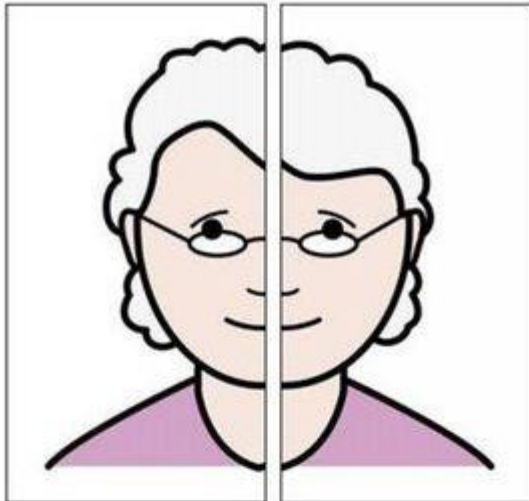
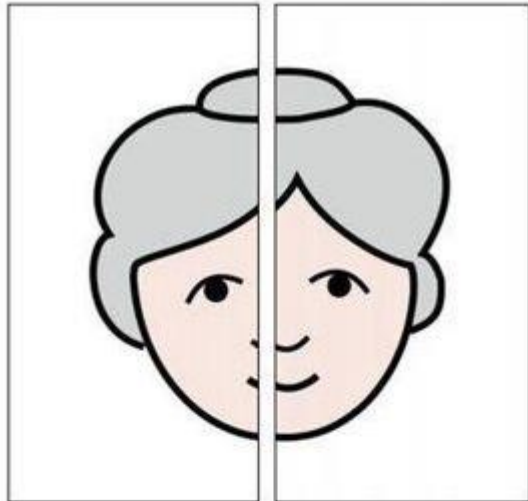
- Cseréljétek szerepet! Legyél te a kisgyerek, kisfiad/kislányod pedig az anyuka/apuka. Játssz el, ahogyan ők szoktak viselkedni, beszélni (nyafogni, hisztizni). Biztosan meglepődnek majd, de lehet, hogy te is csodálkozni fogsz, ha viszontlátod -és hallod saját magadat!
- Öltözzetek be más szerepekbe, mint amelyet betöltötök a családban! Ovis kislányod lehet újra kisbaba, te pedig nagymamaként felköthetsz egy fejkendőt, vagy otthonkába bújhatsz! Készítsetek magatokról családi fotót így, másnak öltözve!

- Gyűjts össze a családtagokra jellemző tárgyakat egy zsákba (tornazsák, vagy vászonszatyor)! Húzzatok ki egyet és találják ki a gyerekek, hogy ki használja ezt a tárgyat a családban és mire! Például: szemüveg, mesekönyv, cumi, nyakkendő, varrótű, fakanál, pelenka, tolltartó stb.

COLORING BOOK

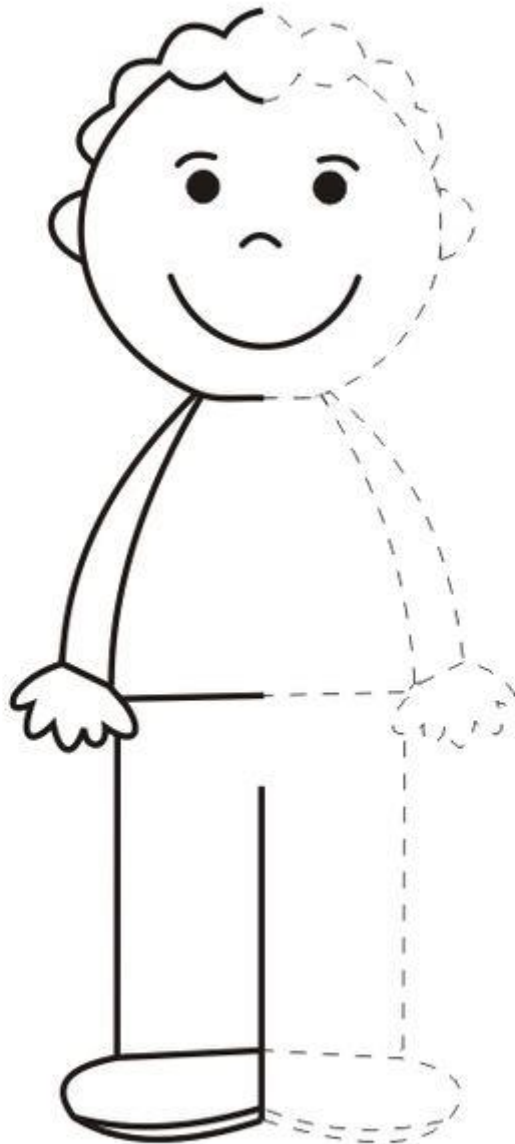

Prezri si obrázok. Ktorá polovica tela nie je dokreslená?
Pomenuj časti tela na obrázku.

Obtiahni všetky prerušované čiary a dokresli druhú polovicu tela.
Vyfarbi obrázok.

Mondd el a mondókat!

Nézd meg a képet, sorold el, milyen családtagokat látsz rajta! Mutass rá két-két személyre, és mondd meg, hogy az egyik a másiknak milyen rokona!
(Pl.: „a kislány a kisleánynak a testvére”, vagy „az apa a nagypapának a fia” stb.)
Színezd ki a képet!

Rajzold le a saját családodat! Mondd meg a családtagok nevét! Ki a legfiatalabb és ki a legidősebb? Te hány éves vagy?

Az ikertestvérek teljesen egyformák. Kösd össze őket egy vonallal! Mindenkinek van ikertestvére?

